

Heeren Geabonneerden buiten de stad, die het bedrag over 1849 nog niet hebben overgemaakt, worden verzocht hetzelve voor 1 Maart in te zenden, ten einde geene vertraging of staking in het ontvangen dezer Courant te ondervinden.

*De beantwoording van het Verslag der Commissie van Rapporteurs over het wets-ontwerp der brieven-posterij.*

I.

De minister van Finantiën heeft het monopolie der brieven-posterij voorgesteld, de Commissie van Rapporteurs heeft het ondersteund, het is dus geen wonder, dat de Memorie van Beantwoording ook thans weder het beginsel van het monopolie huldigt. Doch de argumenten, door welke dit beginsel nog nader wordt aangedrongen, zullen evenmin als de argumenten der toelichting en de argumenten der Commissie in het rapport, de anti-monopolisten overtuigen. De minister plaatst zich op een uitsluitend fiscaal standpunt. Zijne vroegere opmerking: »dat het verlies voor de schatkist, hoe groot ook, geen argument is tegen den maatregel, wanneer die overigens in het algemeen belang gevorderd wordt,» schijnt thans niet meer te gelden. De minister toont aan, hoe, gedurende de laatste acht of negen jaren, de vermindering van de opbrengst der brieven-posterij, door het verzenden buiten den post, in steeds toenemende verhouding heeft aangehouden. Wat bewijst dit voor de redelijkheid van het monopolie-stelsel? Het bewijst, dat het publiek het geriefelijk vindt zijne brieven buiten den post te verzenden. Maar is dit een argument voor de redelijkheid van het dwingen, om alleen en uitsluitend per post te verzenden? Wij blijven nog steeds het antwoord op het dilemma wachten, dat wij vroeger stelden: of de dienst der staats-brieven-posterij zal zoozeer verbeterd worden, dat het publiek er zijn belang bij vindt, zijne brieven per post te verzenden en dan is het monopolie noodeloos; of het publiek zal, zelfs na de verbetering der brieven-posterij, de verzending buiten den post meer geriefelijk vinden en dan is het monopolie onredelijk.

De minister schijnt tot het gevoelen over te hellen, dat, zelfs na de reorganisatie der staats-brieven-posterij, het publiek het voordeeliger en gemakkelijker vinden zal, zijne brieven per bijzondere gelegenheid te verzenden. »Mogt er nu» zegt hij, »nog onverhooptelijk dit bijkomen, dat de bevoegdheid van bijzondere ondernemers, om brieven te vervoeren, al ware het ook onder beperkende voorwaarden, bij de wet werd erkend, of dat dit vervoer stilzwijgend aan de concurrentie van een ieder werd prijs gegeven, dan kan men wel zeker zijn, dat de zoogenaamde expediteurs hunne onderneming zoodanig zullen uitbreiden tot aan de grenzen des rijks, dat het vervoer van brieven, in alle rigtingen, waar dit enig voordeel kan geven, in hunne handen komt, zonder dat zij daarvoor eenige buitengewone uitgave hebben te doen (?); terwijl de staat daarentegen zal bezwaard blijven met de posten,

die schade opleveren, met het vervoer der dienst-correspondentie, en met de verplichting, om aan de steeds toenemende eischen van het groote publiek te voldoen.»

Dit argument, ook in het Verslag der Commissie van Rapporteurs voorkomende, hebben wij vroeger nagegaan en wij zullen ons betoog van toen, nu niet herhalen. Echter kunnen wij ook thans deze beantwoording niet geheel met stilzwijgen voorbijgaan. Men kan wel zeker zijn, zegt de minister, dat, liet men de concurrentie vrij, de bijzondere ondernemingen zich op bijna alle liniën van het brievenvervoer zouden meester maken. Inderdaad wel een sterk sprekend bewijs, hoe veel minder geriefelijk de brieven-posterij voor het publiek oplevert. Nu echter zouden wij wel eens eene nauwkeurige uitlegging wenschen te ontvangen, waarom particuliere ondernemingen met zooveel meer voordeel en gemak de brieven zouden kunnen vervoeren, dan de staat. Dat de particuliere ondernemingen daarvoor geenerlei buitengewone uitgave te doen zouden hebben, is eene bewering, waaraan wij, zoolang de gronden, die haar staven moeten, niet voor den dag worden gebracht, geen gewigt kunnen toekennen. Vooral wanneer het brievenvervoer zóo aanzienlijk werd als de minister schijnt te onderstellen, zal de bijzondere onderneming, evenzeer als de staats-brievenposterij, de brieven-expeditie moeten organiseren. En dan zal één van beide gebeuren: of de staat zal, door zijne meerdere hulpmiddelen, door de concentratie van dezen tak der publieke dienst in ééne hand, het publiek beter en goedkooper kunnen dienen dan de bijzondere onderneming en dan zal deze de concurrentie moeten opgeven; of zoo, niettegenstaande dit alles, de bijzondere onderneming al het brievenvervoer aan zich trekt, zoo zal dit een bewijs zijn, dat de publieke post-administratie ongeriefelijk voor het publiek en omslagtig georganiseerd is. Indien de bijzondere ondernemingen met voordeel tegen den staat kunnen concurreren, dan moet, zoo de staat niet tegen de bijzondere ondernemingen kan concurreren, de oorzaak hierin liggen, dat de dienst der staats-brievenposterij niet goed is ingerigt, of dat het voor eenen staat volstrekt onmogelijk is, de brievenposterij goed in te rigten. Is dit laatste het geval, zoo bewijst dit geenszins, dat men van de brievenposterij een staats-monopolie moet maken, maar dat de staat zich geheel aan de brievenposterij moet onttrekken en het brievenvervoer geheel aan de particuliere concurrentie overlaten, gelijk hij dit met het personen- en goederen-vervoer doet. Hiermede is dan ook het laatste argument van den minister beantwoord, dat de staat bezwaard zou blijven met de posten, die schade opleveren, met het vervoer der dienst-correspondentie en met de verplichting, om aan de steeds toenemende eischen van het groote publiek te voldoen. Om de quaestie van het monopoliseren of vrij vervoeren der brieven juist te beoordeelen, moet men niet vragen, wat voor deze of gene localiteit voordeliger of nadeliger is,

wat voor het publiek in het algemeen het verkieselijkst en geriefelijkst is. Brieven-vervoer is noch een regt noch eene verplichting, aan den staat als zoodanig toekomende. Nu spreekt het van zelf, dat, zoodra het publiek zich niet meer van de staats-brieven-posterij bedient en het geriefelijker vindt zijne brieven per bijzondere onderneming te verzenden, zoodat voor den staat alleen die posten overblijven, waarop moet verloren worden, de staat volkomen vrij is zijne expeditie te staken en alle brieven-vervoer aan de particuliere ondernemingen over te laten. De bezwaren hiertegen zijn, gelooven wij, zeer overdreven. Heeft men ooit vernomen, dat iemand den bijstand van den staat inriep, om voor de plaatsen, waar geene genoegzame gelegenheid tot personen- of goederen-vervoer aanwezig was, vervoer van staatswege te organiseren? De particuliere bedrijvigheid voldoet volkomen aan deze behoefte en geen mensch denkt er aan den staat te dwingen, tot zijne schade personen of goederen te vervoeren. En welke reden is er om te onderstellen of aan te nemen, dat diezelfde ondernemingen en diezelfde gelegenheden niet evenzeer voor het brieven-vervoer zouden openstaan?

De minister meent een nieuw argument gevonden te hebben, om het regt van den staat op het monopolie van het brieven-vervoer aan te toonen. »Wijders bestaat er nog ééne omstandigheid» zegt hij, »waarop wel mag worden gelet. Al stelt men het denkbeeld van een aan den staat, uit den aard zijner instelling, toekomstend regt geheel ter zijde, zoo neemt dit echter niet weg dat de staat thans in het wettig bezit daarvan is, en dat het dus niet de vraag is, of men aan dezelve een nieuw regt zal toewijzen, maar of men hem in de uitoefening van een, bij verschillende wetten, toegekend regt zal handhaven. — Doch er is meer. De staat bezit niet alleen dat regt uit kracht van bestaande en vroegere wetten; maar hij heeft het ook, bepaaldelijk in dit land, voor een zeer voornaam deel *titulo oneroso* verkregen. Het heeft aan de schatkist niet tonnen gouds, maar millioenen gekost, die er zijn besteed, om vorige bezitters uit te koopen of schadeloos te stellen. De zaak is te opmerkelijk, om er niet eenigermate bij stilte staan; ofschoon men er niet meer van zal zeggen, dan noodig is tot staving van het alhier aangevoerde.»

De kracht van het eerste argument kunnen wij geenszins vatten. De minister draagt een wets-ontwerp voor, waarin hij voorstelt, aan den staat het uitsluitend brieven-vervoer te verzekeren. Is dit *handhaving* in de uitoefening van een, bij verschillende wetten, toegekend regt? Het is dit mogelijk, daar juist die *verschillende wetten* die dat regt toekennen, dat men thans beweert te willen handhaven, door de nieuwe wet opgeheven en vervangen worden? *Handhaving* daarenboven in de uitoefening van een regt, vraagt men van den regter, niet van den wetgever. Overigens, als volstaat niet in, dat de staat thans het brieven-vervoer bezit, dit iets af-

doet tot de redelijkheid van het op nieuw invoeren en vestigen van een staats-monopolie van brieven-vervoer. Zou de minister van Financiën meenen, dat het een argument tegen zijne scheepvaarts-wets-ontwerpen was, aan te toonen, dat de staat thans in het wettig bezit is van beschermings-regten op de scheepvaart en dat hij dus regt heeft, om ook voortaan dat, bij verschillende wetten toegekend, regt te blijven uitoefenen? Zoo het een argument voor den staat is, gehandhaafd te worden in het hem wettelijk toekomend regt van post-monopolie, omdat het daarvan thans in het bezit is, zal het dan ook niet een argument voor het publiek zijn, gehandhaafd te worden in de uitoefening van het feitelijk plaats hebbend brieven-vervoer per bijzondere gelegenheid, waarvan het thans in het bezit is? De staat toch vervoert immers de brieven om het publiek te gerieven, en het publiek verzendt zijne brieven niet om den staat te gerieven?

De staat heeft „niet tonnen gouds maar millioenen” besteed, om het uitsluitend brieven-vervoer in handen te krijgen. Tot nadere aanwijzing hiervan geeft de minister een niet onbelangrijk beknopt overzicht van de wijze, hoe en den prijs, waarvoor het staats-monopolie gekocht is. Maar wij zoeken te vergeefs naar het beoogd, dat, uit deze historische wording van het monopolie, de redelijkheid en regelmatigheid van het monopolie aantoon. Waarom deed de staat zooveel moeite en onkosten voor het verkrijgen van het uitsluitend regt van brieven-vervoer? Omdat de staat meende de dienst het meest ten gemakke van het publiek te verrichten?

Thans echter blijkt het, dat het publiek zelf er zich beter bij bevindt, zijne brieven niet „uitsluitend” per staats-briefpost te verzenden. Wat houding heeft het thans te zeggen: Millioenen heeft het gekost eene staats-briefpost te organiseren, die u beter, ordelijker, zekerder, sneller, goedkooper, regelmatig zou bedienen dan de particuliere ondernemingen en daarom zullen wij u nu dwingen voortaan alleen per post te verzenden en u verbieden uwe brieven buiten den post te verzenden, hoewel het uitgemaakt is, dat het u soms veel meer gelegen zou komen, uwen brief niet per post te verzenden? Denkt men dat de particuliere, die nu zijne correspondentie staken moet, omdat de post reeds vertrokken is, of die eenen brief van het hoogste belang eenige uren te laat ontvangt, omdat de officiële brief-onderneming slechts eens of tweemaal per dag vertrekt, er eenigen troost of eenige bevrediging in vinden zal, wanneer hij bedenkt, dat de organisatie van deze officiële brieven-expeditie aan den staat „niet tonnen gouds maar millioenen” gekost heeft?

#### Buitenlandsche berigten.

##### DUITSCHLAND.

36 febr. Van de Hongaarsche grenzen is bericht, dat een groot aantal jeugdige Magyaren thans in Turkeische dienst treden, en de bereidwilligheid waarmee zij in dezelfde toegelaten worden, doet vermoeden, dat de verhevene-Porte ten aanzien van de veroveringsplannen van Rusland bereidheid koestert, en een oorlog met die mogendheid tot de zeer waarschijnlijke gebeurtenissen rekent. Zeker is het dat, strijdig met de bestaande tractaten, zich thans 35000 Russen in de Donau vorstendommen bevinden, en sterke ligtingen van manschappen thans in het binnenste gedeelte van Rusland bewerkstelligd worden. Dat de jongste in Engeland gesloten leening, uitsluitend voor de voltooiing van den spoorweg naar Moscou bestemd is, hieraan wordt in onze politieke kringen geen geloof gehecht.

— De beslissing der Duitse quæstie schijnt sneller te naderen, doch ook op eene andere wijze, dan men in die kringen verwachtte, welke de beslechting dezer zaak door een Erfurtsch parlement mogelijk waanden. Naar men van goeder hand verneemt is thans van de zijde des Oostenrijkschen kabinetts eene nota naar Berlijn gezonden, waarin plegtig wordt geprotesteerd tegen het beoogde Erfurtsche parlement en tegen al de gevolgen van het plan van een zoogenaamde Engeren (Pruisisch-Duitschen) bondstaat, daarbij wijzende op de bondsverdragen, die alle eenzijdige, eigenmagtige verandering niet gedogen. Men zegt verder, dat in deze nota het Pruisische gouvernement wordt verzocht binnen 14 dagen eene rondborstige verklaring te geven aangaande deszelfs verdere bedoelingen ten aanzien van dit ontwerp van een Engeren bondstaat en nopens deszelfs houding tegenover de bondstraktaten. Een soortgelijk protest moet ook eerstdaags van wege Beijeren, Wurtemberg, Saksen en Hannover te Berlijn inkomen. De onderhandelingen wegens het vier koningen-ontwerp van eene constitutive rijkswet voor geheel Duitschland, zullen weldra hun beslag erlangen.

Wenen, 32 febr. Men spreekt van groote troepen-vereeningen in Polen niet slechts te Kalisch, maar ook tusschen Kolno en Konin. Al die maatregelen, waarschijnlijk het gevolg van de handelingen van lord Palmerston, schijnen niet aan te duiden dat Rusland zoo spoedig het getal der troepen, hetwelk de Donau vorstendommen bezet, zal verminderen, schoon de order daartoe reeds een begin van uitvoering had bekomen. Zoude misschien lord Palmerston, de vredelievende bedoelingen van Rusland jegens de Porte erkennende, het vuur in het Oosten op nieuw willen aanstoken? Wij gelooven niet dat het kabinet van St. James dit zal verlangen. Het is waarschijnlijk met het oog op mogelijke gebeurtenissen, dat men zich ook hier bezig houdt met de organisatie der kavallerie en artillerie, niettegenstaande er reeds eene zoo noodzakelijke vermindering van de kaders des legers was vastgesteld.

De laatste berigten uit de Adriatische Zee bevestigen de blokkade van al de havens van Griekenland en melden, dat ongeveer zestig schepen, die gereed waren om onder zeil te gaan, van hunne regering den raad hebben ontvangen voorloopig op de reede van Triest te blijven.

Eerlang verwacht men de staatkundige organisatie van Gallicië, dat in drie districten verdeeld zal worden, namelijk Lombardie, Venetië en Krabau de noordprovincies zullen zijn.

Waarschijnlijk zal den 15den de dienst der telegraphen voor het publiek worden opengesteld.

De geruchten omtrent veranderingen in het ministerie blijven loopen en men noemt zelfs de personen, die zijn aangewezen om het nieuwe kabinet samen te stellen. Zoo noemt men daarvoor den Prins Windischgrätz, den graaf Hartig, den baron Josika enz. Anderen beweren dat alleen de minister van Financiën, de heer Kraus, zal vervangen worden. Een en ander vereischt echter nog nadere bevestiging.

Wenen, 35 febr. De Lloyd verzekert stellig, dat de onderhandelingen te München over de Duitse zaak van de zijde der Oostenrijksche regering met ijver worden voortgezet en de Wanderer meent, dat eerlang deze onderhandelingen tot een resultaat zullen voeren. Zoodra deze zaak ver genoeg gevorderd was, zoude zich de Oostenrijksche minister von Schmerling tot verdere regeling derzelve naar Frankfurt begeven.

Volgens den Wanderer, zoude de graaf Degenfeld minister van Oorlog worden en den graaf Gylsay kommandant van het 5de legerkorps. De baron Andriani zoude gouverneur van Dalmatie worden.

Berlijn, 37 febr. In de Tweede Kamer is gisteren door den minister van Binnenlandsche Zaken, op eene interpellatie van Simon, geantwoord, dat de Koning en de regering voorloopig hulp zullen brengen aan de noodlijdenden, ten gevolge der overstromingen, en dat het parlement, eerst na ontvangst van officiële berichten over de geheele uitgebreidheid van de rampen en van den nood, krachtig werkzaam zal kunnen zijn, aan de Kamer een voorstel zal doen. Vervolgens is zonder eenig belangrijk incident de discussie begonnen en geëindigd over de verordening van 29 juni 1849, nopens het regt van vereeniging.

— In het wets-ontwerp, aan de Kamers ingediend, waarbij een buitengewoon krediet voor het departement van Oorlog wordt geopend, wordt bepaald, dat den minister van Oorlog, naar gelang der buitengewone behoefte van de militaire dienst, een krediet wordt geopend van 18 millioen thaler, en dat de minister van Financiën gemachtigd wordt hierin te voorzien door eene binnen bepaalden tijd te amortiseren rentegevende staatsleening. Aan de ministers van Oorlog en Financiën is de nitroering opgedragen, met den last om daarvan in de naastvolgende zitting der Kamer rekenschap te geven. In de daarbij gevraagde Memorie van Toelichting werd de waarschijnlijkheid te kennen gegeven, dat Pruisen in dit jaar het leger boven den gewonen voet van vrede

zal moeten brengen; op dien voet is het leger 124,000 man sterk. De staatkundige toestand van Duitschland doet het wenschelijk en zelfs noodzakelijk voorkomen, om de maatregelen te laten bestaan, welke genomen zijn, ten einde, in geval van nood, het leger spoedig te kunnen vermeerdere, en hiertoe zijn buitengewone geldmiddelen noodig. De regering geeft echter de verzekering, dat de hiertoe bij voorzorg verstrekte gelden, zonder toestemming der kamers, tot geene andere doeleinden zullen worden gebruikt.

##### DENEMARKEN.

Kopenhagen, 33 febr. Heden heeft in de zitting van den Storting de afgevaardigde Laurits den minister van Buitenlandsche Zaken wegens den staat der vredes-onderhandelingen geïnterpelleerd. De minister antwoordde daarop, dat hij alleen konde mededeelen, dat er wel in diplomatische kringen sprake was geweest van eene verlenging van den wapenstilstand, maar dat er onderhandelingen over deze zaak noch plaats gevonden hebben, noch plaats vonden.

— Nadat de noodige inlichtingen omtrent de expeditie tegen Eckerförde van het vorige jaar genomen zijn, heeft het ministerie van Marine besloten den kommandant Garde en de kapiteins Paludan en Meijer voor een algemeenen krijgsraad te roepen, welke op 22 dezer maand zal bijeenkomen, om over het gehouden gedrag dier drie officieren het oordeel te vellen.

##### ENGELAND.

Londen, 36 febr. De bekende Noord-Pool-reiziger, sir John Ross, heeft het voornemen opgevat, om ook een togt te wagen tot opsporing van sir John Franklin. Hij schat de daarvoor benoodigde som op £ 3000, waartoe de Hudsonsbaai compagnie reeds £ 500 heeft bijgedragen.

— De Minerva, een Grieksch dagblad, deelt eenige aanmerkingen mede over de eischen van den Engelschen gezant te Athene. De eerste grief der Engelschen, zoo zegt dit dagblad, namelijk de beleediging der Engelsche vlag te Patras aangedaan, is niet waardig vermeld te worden; daar deze gebeurtenis outer het werk van eenige dronken lieden was. De tweede, eene vechtpartij te Elis, is van even weinig waarde, daar dergelijke ongeregelheden, bij het prikkelbaar gestel der Ioniers, maar al te dikwerf voorkomen en dan van weerskanton slagen uitgedeeld en ontvangen worden. Het huis van den Portugees, den heer Pacifico, is inderdaad eenige jaren geleden door de straatjongens en dronken lieden beschadigd geworden. Aanleiding daartoe gaf zeker misbruik dat ook in Griekenland ingang gevonden heeft en dat hierin bestaat: Op den tweeden Paaschdag, of liever op zaterdag voor Paschen, maken de kinderen eene pop, welke zij Judus noemen, en verbranden die. Dat een gezigt van deze dwaas en woeste liefhebbelij, de woning van den vreedzamen Pacifico beschadigd is, ontkennen wij niet; doch gelooven evenmin, dat hij daarbij 2 of 3000 drachmen verloren heeft. De man was en is arm, leefde vroeger en nog van een gering inkomen, dat hij uit zijn vaderland bekwaam, deels van eene maandelijksche ondersteuning der hertogin van Piaccenza, alsmede van eene andere geringe bijdrage van den Koning. Hij kon dus onmogelijk veel te verliezen hebben. Na de dwaze mishandeling van brooddronken straatjongens en dronken lieden, wendde de heer Pacifico zich tot het ministerie van Buitenlandsche Zaken en eischte schadevergoeding of liever eenige te gemoetkoming, welke laatste hem — zoo wij wel onderrigt zijn — toegestaan werd, terwijl men hem met zijn eisch tot de gewone regtbank verwees. Hiermede niet tevreden, wendde hij zich nu tot den Spaanschen gezant, die hem als Spaansch onderdaan moet beschermen; toen deze echter vernam, welk een onderstand hij van de regering bekwaam, ontrok hij zich aan deze zaak. Nu nam de heer Pacifico zijn toevlugt tot den Engelschen gezant, onder voorgeven dat hij Engelsch onderdaan was, en nu werd zijne zaak als eene Engelsche behandeld. Intusschen ontving Pacifico behalve andere weldaden, 5000 drachmen als eene vergoeding van de Grieksche regering. Hoe nu deze zaak op nieuw ter sprake is kunnen gebragt worden en hoe men eene schadevergoeding van 800,000 dr. vergen kan, bezigt men niet.

— In de Tweede Kamer is gisteren door den minister van Binnenlandsche Zaken, op eene interpellatie van Simon, geantwoord, dat de Koning en de regering voorloopig hulp zullen brengen aan de noodlijdenden, ten gevolge der overstromingen, en dat het parlement, eerst na ontvangst van officiële berichten over de geheele uitgebreidheid van de rampen en van den nood, krachtig werkzaam zal kunnen zijn, aan de Kamer een voorstel zal doen. Vervolgens is zonder eenig belangrijk incident de discussie begonnen en geëindigd over de verordening van 29 juni 1849, nopens het regt van vereeniging.

— In het wets-ontwerp, aan de Kamers ingediend, waarbij een buitengewoon krediet voor het departement van Oorlog wordt geopend, wordt bepaald, dat den minister van Oorlog, naar gelang der buitengewone behoefte van de militaire dienst, een krediet wordt geopend van 18 millioen thaler, en dat de minister van Financiën gemachtigd wordt hierin te voorzien door eene binnen bepaalden tijd te amortiseren rentegevende staatsleening. Aan de ministers van Oorlog en Financiën is de nitroering opgedragen, met den last om daarvan in de naastvolgende zitting der Kamer rekenschap te geven. In de daarbij gevraagde Memorie van Toelichting werd de waarschijnlijkheid te kennen gegeven, dat Pruisen in dit jaar het leger boven den gewonen voet van vrede zal moeten brengen; op dien voet is het leger 124,000 man sterk. De staatkundige toestand van Duitschland doet het wenschelijk en zelfs noodzakelijk voorkomen, om de maatregelen te laten bestaan, welke genomen zijn, ten einde, in geval van nood, het leger spoedig te kunnen vermeerdere, en hiertoe zijn buitengewone geldmiddelen noodig. De regering geeft echter de verzekering, dat de hiertoe bij voorzorg verstrekte gelden, zonder toestemming der kamers, tot geene andere doeleinden zullen worden gebruikt.

Kopenhagen, 33 febr. Heden heeft in de zitting van den Storting de afgevaardigde Laurits den minister van Buitenlandsche Zaken wegens den staat der vredes-onderhandelingen geïnterpelleerd. De minister antwoordde daarop, dat hij alleen konde mededeelen, dat er wel in diplomatische kringen sprake was geweest van eene verlenging van den wapenstilstand, maar dat er onderhandelingen over deze zaak noch plaats gevonden hebben, noch plaats vonden.

— Nadat de noodige inlichtingen omtrent de expeditie tegen Eckerförde van het vorige jaar genomen zijn, heeft het ministerie van Marine besloten den kommandant Garde en de kapiteins Paludan en Meijer voor een algemeenen krijgsraad te roepen, welke op 22 dezer maand zal bijeenkomen, om over het gehouden gedrag dier drie officieren het oordeel te vellen.

Londen, 36 febr. De bekende Noord-Pool-reiziger, sir John Ross, heeft het voornemen opgevat, om ook een togt te wagen tot opsporing van sir John Franklin. Hij schat de daarvoor benoodigde som op £ 3000, waartoe de Hudsonsbaai compagnie reeds £ 500 heeft bijgedragen.

— De Minerva, een Grieksch dagblad, deelt eenige aanmerkingen mede over de eischen van den Engelschen gezant te Athene. De eerste grief der Engelschen, zoo zegt dit dagblad, namelijk de beleediging der Engelsche vlag te Patras aangedaan, is niet waardig vermeld te worden; daar deze gebeurtenis outer het werk van eenige dronken lieden was. De tweede, eene vechtpartij te Elis, is van even weinig waarde, daar dergelijke ongeregelheden, bij het prikkelbaar gestel der Ioniers, maar al te dikwerf voorkomen en dan van weerskanton slagen uitgedeeld en ontvangen worden. Het huis van den Portugees, den heer Pacifico, is inderdaad eenige jaren geleden door de straatjongens en dronken lieden beschadigd geworden. Aanleiding daartoe gaf zeker misbruik dat ook in Griekenland ingang gevonden heeft en dat hierin bestaat: Op den tweeden Paaschdag, of liever op zaterdag voor Paschen, maken de kinderen eene pop, welke zij Judus noemen, en verbranden die. Dat een gezigt van deze dwaas en woeste liefhebbelij, de woning van den vreedzamen Pacifico beschadigd is, ontkennen wij niet; doch gelooven evenmin, dat hij daarbij 2 of 3000 drachmen verloren heeft. De man was en is arm, leefde vroeger en nog van een gering inkomen, dat hij uit zijn vaderland bekwaam, deels van eene maandelijksche ondersteuning der hertogin van Piaccenza, alsmede van eene andere geringe bijdrage van den Koning. Hij kon dus onmogelijk veel te verliezen hebben. Na de dwaze mishandeling van brooddronken straatjongens en dronken lieden, wendde de heer Pacifico zich tot het ministerie van Buitenlandsche Zaken en eischte schadevergoeding of liever eenige te gemoetkoming, welke laatste hem — zoo wij wel onderrigt zijn — toegestaan werd, terwijl men hem met zijn eisch tot de gewone regtbank verwees. Hiermede niet tevreden, wendde hij zich nu tot den Spaanschen gezant, die hem als Spaansch onderdaan moet beschermen; toen deze echter vernam, welk een onderstand hij van de regering bekwaam, ontrok hij zich aan deze zaak. Nu nam de heer Pacifico zijn toevlugt tot den Engelschen gezant, onder voorgeven dat hij Engelsch onderdaan was, en nu werd zijne zaak als eene Engelsche behandeld. Intusschen ontving Pacifico behalve andere weldaden, 5000 drachmen als eene vergoeding van de Grieksche regering. Hoe nu deze zaak op nieuw ter sprake is kunnen gebragt worden en hoe men eene schadevergoeding van 800,000 dr. vergen kan, bezigt men niet.

— In de Tweede Kamer is gisteren door den minister van Binnenlandsche Zaken, op eene interpellatie van Simon, geantwoord, dat de Koning en de regering voorloopig hulp zullen brengen aan de noodlijdenden, ten gevolge der overstromingen, en dat het parlement, eerst na ontvangst van officiële berichten over de geheele uitgebreidheid van de rampen en van den nood, krachtig werkzaam zal kunnen zijn, aan de Kamer een voorstel zal doen. Vervolgens is zonder eenig belangrijk incident de discussie begonnen en geëindigd over de verordening van 29 juni 1849, nopens het regt van vereeniging.

— In het wets-ontwerp, aan de Kamers ingediend, waarbij een buitengewoon krediet voor het departement van Oorlog wordt geopend, wordt bepaald, dat den minister van Oorlog, naar gelang der buitengewone behoefte van de militaire dienst, een krediet wordt geopend van 18 millioen thaler, en dat de minister van Financiën gemachtigd wordt hierin te voorzien door eene binnen bepaalden tijd te amortiseren rentegevende staatsleening. Aan de ministers van Oorlog en Financiën is de nitroering opgedragen, met den last om daarvan in de naastvolgende zitting der Kamer rekenschap te geven. In de daarbij gevraagde Memorie van Toelichting werd de waarschijnlijkheid te kennen gegeven, dat Pruisen in dit jaar het leger boven den gewonen voet van vrede

letten en zoo de onde vermakelijkheid te storen. Ook verneemt men daaruit, dat de officieren der Engelsche vloot, na afloop der quarantaine, die vier dagen geduurd had, aan den Koning voorgesteld waren en bij een groot diner ten hove met alle bewijzen van welwillendheid en vriendelijkheid zijn ontvangen.

### BELGIE.

*Brussel, 28 febr.* Bij de Kamer van Vertegenwoordigers is een wets-ontwerp op het middelbaar onderwijs ingediend. De voornaamste bepalingen daarvan zijn deze: De gouvernementen-inrigtingen zijn verdeeld in twee soorten: a. de hoogere middelbare scholen, onder de benaming van *Koninklijke atheneae*; b. de lagere middelbare scholen, waarin begrepen zijn de hoogere inrigtingen van lager onderwijs, alsmede de nijverheids- en handelsscholen; zij zullen genoemd worden *middelbare scholen*; de middelbare school kan aan het atheneum toegevoegd worden. — Er zullen 10 atheneae en 50 middelbare scholen opgericht worden. — De gemeente-inrigtingen van middelbaar onderwijs worden even zoo georganiseerd als de gouvernementen-instellingen; zij dragen den naam van *collegiën of middelbare gemeente-scholen*. — De voorwaarde tot oprigting of instandhouding van middelbaar onderwijs zijn de volgende: a. dat de gemeente een behoorlijk lokhal en materieel teverore en zich met beider onderhoud belaste; b. dat de inrigting waarborgen hebbe voor een nuttigen en duurzamen werkring en een volledig middelbaar onderwijs geven. — De godsdienst bedienaren zullen uitgenoodigd worden om in de etablissementen onder het beheer dezer wet, het godsdienstig onderwijs te geven of er het toezigt over uit te oefenen. — De bij de collegiën of middelbare scholen aange-stelde leeraren, moeten deel nemen aan het pensioen-fonds voor onderwijzers, door het gouvernement ingevolge de wet van 23 september 1842 op het onderwijs, opgericht. Ieder dienstjaar wordt hun voor 1/65 van hun tractement gerekend. — De directie over de atheneae en middelbare scholen komt toe aan het gouvernement, dat er al het personeel bij benoemt. Het oefent toezigt uit door middel van de inspecteurs en een plaatselijk bureau van administratie. — Het jaarlijksch rijkssubsidie voor ieder atheneum mag de som van 30,000 francs niet te boven gaan. — Op de atheneae wordt o. a. onderwezen: de oude en nieuwere talen, wiskunde, teekenen, zingen, gymnastie, natuur-, scheik., werktuig- en sterrekunde, boekhouden, beginselen van handelsrecht en staathuishoudkunde enz. — Het rijks-subsidie voor iedere middelbare school mag jaarlijks niet meer dan 3000 francs bedragen. — De cursus, moet bij de atheneae in vier of zes jaren, bij de middelbare scholen in twee of drie jaren afloopen.

### FRANKRIJK.

*Parijs, 27 febr.* De Fransche uitgewekenen te Londen hebben bepaald, dat men den gedenk-dag van de februari-omwenteling zoo plegt mogelijk moest vieren. Zij hebben naar Lyon, Montpellier, Marseille, Limoges, Rijssel en andere plaatsen geschreven, ten einde daartoe allerwege uit te noodigen. De bergpartij, die de van Londen uitgegane instructiën afkeurt, is voornemens om op 24 of 25 februari een krachtig beroep op de natie te doen, om bedaard te blijven en geene aanleiding te geven tot zamenscholingen of rustverstoring. Tevens spreekt men te Parijs van een reusachtig feest, bepaald op 4 mei aanstaande, ter herinnering van de proclamatie der republiek. De *Place de la Concorde* zou in een grooten circus herschapen worden, die meer dan 100,000 toeschouwers kan bevatten; in dat strijdpark zou men Romeinsche spelen, optogten, gevechten en belegeringen uitvoeren, ontleend aan de schitterendste tijdperken der geschiedenis. Het feest zou door een vuurwerk af te steken, op de hoogte van Chaillot, tegenover het veld van Mars, besloten worden. — De directeur van politie te Zurich heeft op 12 februari de Duitsche uitgewekenen ontboden, die aldaar gevestigd zijn, onder anderen de heeren *Commelossi*, *Techow* enz., ten einde hun aan te zeggen, dat zij voor het einde dezer maand Zwitserland moesten verlaten. Men zegt, dat er te Bern bij den bondsraad eene nota van lord *Palmerston* is ingekomen, waarin gemelde raad wordt uitgenoodigd, om, wat de quaestie der uitgewekenen betreft, te blijven volharden bij de tot hertoe gevolgde gedragslijn, zonder zich te laten afschrikken door de bedreigingen der mogendheden. (?) Als eene omstandigheid, die met dit bericht overeen zou stemmen, zegt men, dat de bondsraad, in antwoord op de bedreiging door het Badensche gouvernement gedaan, om den uitgewekenen den burgerrecht te ontnemen, aan die regering zou verklaard hebben, dat wanneer zij deze bedreiging ten uitvoer bragt, Zwitserland alsdan de Badensche burgers, aldaar verblijff houdende, ten getale van ongeveer 15,000 onmiddellijk zonder eenige ondersteuning naar hun vaderland zou terug zenden. De heer *Pell*, oud zaakgelastigde van Engeland, is regelrecht uit Londen in Zwitserland aangekomen, naar men zegt, met eene staatkundige zending belast; te Geneve, alwaar hij doortrok, hield hij eene conferentie met den heer *James Fazy*. Voorts meldt de *Augsb. Zeitung* dat den 9den te Weenen eene nota van den Zwitserschen bondsraad is ontvangen, waarbij alle eischen door Oosten-

rijk en Pruisen ten opzichte der staatkundige uitgewekenen gedaan, van de hand worden gewezen. — Men verzekert, dat de linkerzijde, in eene bijeenkomst die zij gisteren, na den afloop der zitting, gehouden heeft, tot het besluit gekomen is, dat zoo dikwijls door de meerderheid of de regering een onvrijzinnige maatregel mogt genomen worden, een lid van de linkerzijde het woord zal opvallen en een protest hiertegen zal oplezen, hetwelk vervolgens op het bureau van den president zal gedeponceerd worden. — Het nummer van den *Napoléon*, dat heden verschene is, is geheel en al onbeduidend. Betreffende de Zwitsersche zaak verzekert dit blad, dat de onafhankelijkheid van Zwitserland geenszins bedreigd is, en dat Frankrijk, zoo noodig, die zoude weten te doen eerbiedigen. Het dagblad *la Suisse* blijft volhouden, dat de bondsraad geenerlei dreigende nota van de Noordsche mogendheden had ontvangen. Het dagblad *l'Ami de la Religion* verzekert, dat den 12den februari, te Geneve het gerucht liep, dat er te Freiburg een opstand was uitgebarsten, en dat de stad door eene oproerige bevolking was ingesloten. Ook sprak men van gisting te Neuchâtel. De Zwitsersche dagbladen van den 15den maken geenerlei melding van deze bijzonderheden. — De *Napoléon* verzekert, dat de heer *Lamar-tine* bij zijn bezoek aan den President der Republiek de kandidatuur van den heer *de Girardin* en *A. Marrast* ondersteund heeft. — Men wil weten, dat bij een aantal leden der Fransche akademie stappen zijn gedaan, om de kandidatuur van *Lodewijk Napoleon Bonaparte* voor te bereiden, ter vervanging van den heer *de Feletz*. De Keizer was, gelijk men weet, lid van het instituut en zijn neef verlangt dit ook te worden. Onder de andere kandidaten noemt men de heeren *de Montal-embert*, *de Batzac*, *Nizard*, *Saintine* en *J. Janin*.

### SPANJE.

*Madrid, 22 febr.* De geruchten omtrent eene ministeriële crisis winnen meer en meer veld. Men zegt, dat de quaestie der ontbinding van de Cortes aanleiding zal geven tot eene verandering in het ministerie, omdat H. M. niet gezind is dezen maatregel goed te keuren. *Fier ure des naviddags*. De bezetting van Madrid is onder de wapenen; de kapitein generaal gaat op dit oogenblik de publieke plaatsen rond, vergezeld van een talrijk escorte; sterke patrouilles doorkruisen de straten. Overal zoekt men naar de reden van deze geheel onverwachte ontwikkeling van strijdkrachten. Nog vrcemder is het, dat tegelijkertijd de straten gevuld zijn met eene menigte gemaskerden, die in de grootste bedaardheid, maar opgeruimd en vrolijk, hunne wandeling doen. Het moeilijke om zich de houding der regering tegenover die der bevolking te verklaren, geeft aanleiding tot allerlei gissingen. Sommige spreken van ernstige gebeurtenissen in Portugal; anderen van eene uitgebreide zamenzwering. Men weet niet recht wat er in Portugal voorvalt, maar iedereen is volkomen overtuigd dat er hier geene ernstige zamenzwering bestaat. Welligt hebben de buitengewone maatregelen van voorzorg, waarover men zich in deze hoofdstad zeer bezorgd heeft gemaakt, geene andere oorzaak dan de plegtigheid van den dag, die gemeenlijk eenige wanordelijkheden veroorzaakt. Er zijn heden geene dagbladen uit Portugal aangekomen, maar uit Oporto meldt men, dat eenige bataillons aldaar in garnizoen, geheel in opstand zijn.

### Binnenlandsche Berigten.

*Arnhem, 20 febr.* De heer *Bosco* is alhier van Amsterdam aangekomen, alwaar hij iedereen door zijne verlustigingen heeft verbaasd. Wij hopen hem weldra in het publiek te zien optreden, zoodat men zal kunnen voldoen aan het reeds door velen geuit verlangen, zijne voorstellingen te bewonderen. In de hoofdstad heeft hij 48, zoowel publieke als particuliere soirées in de voornaamste huizen gegeven. Zijn repertoire is zeer uitgebreid. Zijn kabinet is een der schitterendste. Alder zullen wij met zekerheid zijne eerste voorstelling kunnen vermelden.

### Mengewerk.

#### Varië.

*'s Gravenhage, februari.*

Schijnen al voor het oogenblik de oorlogzwangere wolken aan Europa's politichen horizon af te drijven, zeer zou men zich kunnen bedriegen, wanneer men daarom reeds op vreedzamen afloop rekenen ging. Wel vermeent men, dat het Zwitsersche federaal bestuur zich geneigd had betoond om uit eigen beweging, de uitgeweken revolutionaire hoofden, die de rust der nabuurstaten bedreigden, het eedge-nootschappelijk gebied te doen ruimen, doch tusschen de aankondiging van zoodanig besluit en deszelfs volledige uitvoering, strekt zich nog een ruim veld uit voor intrigue, woeling en geweld. En ofschoon wij, met meer grond zelfs dan vroeger, blijven hopen, dat het bondsgezag aan de stem der rechtvaardigheid tot het einde toe gehoor zal willen en kunnen geven, zoudde men hoop niet hebben, dat de

onvermoeide partij der monarchie, verijdeld kunnen zien. Ook aangaande Griekenland luidden de jongste tijdingen geruststellender. Engeland had Frankrijks bemiddeling aangenomen. Hierbij echter moet niet uit het oog worden verloren wat de markies van *Landsdowne* dienaangaande, den 11den dezer, in het Huis der Lords mededeelde: »het was geen scheids-regterschap (*it was not arbitration*), maar slechts de goede diensten (*the good offices of France*) van Frankrijk, welke de Britsche regering had aangenomen. De aanneming dier goede diensten legt dus aan Engeland geenszins de verplichting op om zich aan Frankrijks uitspraak of zienswijze te onderwerpen, ja, noodzaakt het niet eens om zijne dwangmaatregelen te schorsen. En daar het nu vel niet zeer waarschijnlijk is, dat de Britsche expeditie alleenlijk ter afdwijing van eenige finantiële vergoedingen ondernomen werd, zoo zal men nog wel nadere ophelderingen moeten afwachten, alvorens te kunnen besluiten, dat ook op dit punt Europa's vrede geen gevaar meer loopt. Er is reeds vermoed, ja, beweerd, dat de voormelde expeditie in verband stond met de aangelegenheid der Donau-provinciën, en de door Rusland geweigerde of vertraagde nakoming van het traktaat van Balta-Liman. Wat daarvan zij, zeker is het, dat ook die aangelegenheid nog geenszins is geregeld; dat men er zich te Konstantinopel ernstig over verontrüst, en tegen alle eventualiteiten voorbereidt. Eene vierde verwickeling, die, wat men ook zegge, nog afdoening behoeft, is het vraagstuk van Rome. De telkens herhaalde aankondiging toch van 's Pausen terugkeer in de eeuwig stad, wordt door niemand meer genomen dan voor wat zij werkelijk is: een vrome wensch. Intusschen wordt ons, uit de geloofwaardigste bronnen, een droevig tafereel opgehangen van den morelen en materiëelen toestand der Kerkelijke Staten, onder het bestuur van de commissie der kardinalen. Het is het kortzigtigst absolutismus der slechtste jaren van de regering van *Gregorius XVI*, gevoegd bij het onvermogen om roof en geweldenarijen van alle soort te keeren, welke benden van boosdoeners zich op het platte land en zelfs in de steden veroorloven; terwijl de ontwapening der burgers hen verhindert zich zelven te verdedigen, bij gebreke der bescherming, welke het openbaar gezag hun niet verleent. Zulk een staat van zaken kan bezwaarlijk voortduren, zonder eene nieuwe uitbarsting van ontevredenheid, of gevaarlijke rustverstoring na zich te slepen. Ook de Sleeswijksche vraag is niet voortgegaan. De nieuwe houding, laatstelijk door Pruisen aangenomen, ten gevolge der rede, welke de Koning van Denemarken bij de opening der Kamers gehouden heeft, greft van wege de eerstgenoemde mogendheid eene vrij levendige verbittering te kennen, welke slechts de moeilijke toestand van Europa en van Duitschland in het bijzonder, haar, naar het heet, doet onderdrukken. Men weet dat er door lord *Palmerston* eene nota gericht is aan de Deensche regering ten einde eene vernieuwing van den wapenstilstand uit te lokken. Volgens berigten uit Kopenhagen, onder dagteekening van 6 februari, had de Deensche minister van Buitenlandsche Zaken op die nota geantwoord, en men verzekerde dat hij niet onvoorwaardelijk de voorstellen van lord *Palmerston* aannemen zou. Dit zou betrekking hebben tot den duur des wapenstilstands en tot de waarborgen zijner volledige nakoming. Doch verontrustender dan dit alles, veel gevaarlijker voor Europa's vrede, is voortdurend Frankrijks inwendige toestand. De maatregel waarbij drie groote militaire commandementen worden ingesteld, hun centrum te Bordeaux, Toulouse en Lyon hebbende, schijnt niet ten onrechte als eene aanduiding te kunnen worden beschouwd dat de regering eventualiteiten te Parijs voorziet, welke het noodig zouden kunnen maken de socialisten der departementen te verhinderen om hunne Parijsche bondgenooten te hulp te komen. Er zijn allerlei verontrustende geruchten in omloop; maar wat zeker schijnt, het is dat de spanning meer en meer toeneemt. De verschillende partijen versmelten zich allengs in twee groote afdeelingen: socialisten en gematigden. De gansche Parijsche pers houdt zich bezig met een artikel waarin *la Presse* zich ronduit bij de eerste dier afdeelingen voegt. De ontwijfelbaar zeer bekwame, zoo niet zeer gewetensstrenge heer *de Girardin*, den prefect van politie, die in zijne jongste proclamatie gezegd had: *Het socialisme is de barbaarsheid*, beantwoordende, roept uit: *Het socialisme is de beschaving*, vreemde beschaving, inderdaad. Mogt men echter twifelen aan de kracht welke die partij op slagen heeft, zoo hoort men in de *Assemblée Nationale*, welke, gewapende opstanden voor het oogenblik buiten sprake stellende, het geyste van de stembus verwacht: »Het wezenlijk gevaar ligt in den morelen opstand, waarvan wij zoo dikwijls hebben gesproken, en welke men de »zingen noemt; het is op dit terrein dat de »der maatschappij vijandig, elkaander »hebben gegeven; daar wachten zij het »deel der bevolking af. Intusschen bewaken de »departementen door geschriften, »delingen van alle »den, wat orde betreft,

